

Het lijden en sterven van Jezus

Mattheüs 27

1 Toen het nu morgen geworden was, namen al de overpriesters en de oudsten des volks het besluit tegen Jezus om Hem te doden.

Er was toch maar één hogepriester, waarom staat "overpriesters" dan in het meervoud. Het antwoord ligt in Joh. 18:13/14 waar staat:

En zij brachten Hem eerst voor Annas, want hij was de schoonvader van Kajafas, die dat jaar hogepriester was." Annas was voor Kajafas hogepriester maar behield na zijn afzetting de titel van hogepriester en had nog veel invloed.

En Kajafas was het, die de Joden de raad had gegeven: het is nuttig, dat één mens sterft ten behoeve van het volk." En daarmee had Kajafas als hogepriester van het jaar

geprofeteerd zoals in Joh. 11:49 staat.

We gaan verder naar Mt. 27:2 waar staat:

En zij boeiden Hem, leidden Hem weg en zij leverden Hem over aan Pilatus, de stadhouder.

Wat was Pilatus voor een man? Hij was landvoogd van keizer Tiberius. Hij woonde normaal in de plaats Caesaréa maar was bij bijzondere gelegenheden, zoals nu op het paasfeest waarbij onlusten konden ontstaan, met zijn soldaten in Jeruzalem. Vandaar de naam stadhouder.

3 Toen kreeg Judas, die Hem verraden had, berouw, daar hij zag, dat Hij veroordeeld was, en hij bracht de dertig zilverlingen aan de overpriesters en oudsten terug,

Het Griekse woord voor "berouw" wat hier genoemd wordt, duidt aan dat hij van gedachten veranderde.

4 En hij sprak: Ik heb gezondigd, onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dit aan? Gij moet zelf maar zien wat ervan komt!

Judas betuigt hier toch, dat hij gezondigd heeft en onschuldig bloed verraden heeft. En daarbij bracht hij de 30 zilverlingen terug. Maar de overpriesters en de oudsten hadden slechts hoon voor deze erkenning.

De wroeging van zijn daad komt naar boven en Judas ziet dat het vonnis niet meer herroepen zal worden.

5 En de zilverlingen in de tempel werpende, verwijderde hij zich; daarop ging hij heen en verhing zich.

In Handelingen 1:18 wordt er nog iets uitvoeriger over het einde van Judas gesproken:

Mannen broeders, het schriftwoord moest in vervulling gaan, dat de Heilige Geest voorheen bij monde van David gesproken

heeft aangaande Judas die de gids is geweest van hen, die Jezus gevangen namen;

Want hij werd tot ons getal gerekend en had aandeel aan deze bediening gekregen.

Deze nu heeft een stuk grond verkregen voor het loon zijner ongerechtigheid en voorovergestort, is hij midden opengereten en al zijn ingewanden zijn naar buiten gekomen;

En het is bekend geworden aan allen, die te Jeruzalem wonen, zodat dat stuk land in hun eigen taal Akeldama, dat wil zeggen, bloedgrond, heet.

Math. 27:6 De overpriesters namen de zilverlingen en zeiden: Wij mogen die niet in de offerkist doen, want het is bloedgeld.

7 En zij namen het besluit daarvoor het land van de pottenbakker te kopen als begraafplaats voor de vreemdelingen.

8 *Daarom heet dat land Bloedakker, tot heden toe.*

9 *Toen werd vervuld hetgeen gesproken is door de profeet Jeremia, toen hij zeide: En zij namen de dertig zilverlingen, de geschatte waarde van de geschatte, die zij geschat hadden van de kinderen Israels,*

10 *En gaven die voor het land van de pottenbakker, gelijk de Here mij had opgedragen.*

Inderdaad heeft Jeremia daarvan geprofeteerd met ook heel duidelijk Zacharia 11:12 waar staat:

Toen wogen zij mijn loon af: dertig zilverstukken. Maar de Here zeide tot mij: Werp dat de pottenbakker toe; een heerlijke prijs waarop Ik hunnerzijds geschat ben! En ik heb de dertig zilverstukken genomen en die in het huis des Heren de pottenbakker toegeworpen.

Zo zien wij ook hier, dat de Bijbel zichzelf bewijst met profetieën die letterlijk uitgekomen zijn. Een "heerlijke prijs" noemt de heilige Geest deze prijs, die de overpriesters en de oudsten over hadden voor Jezus om Hem om te brengen en dat geld aan Judas gaven.

Mt. 27:11 Jezus dan werd voor de stadhouder gesteld. En de stadhouder ondervroeg Hem en zeide: Zijt Gij de Koning der Joden? Jezus zeide: Gij zegt het.

De vraag van Pilatus staat letterlijk zo in de grondtekst: *Gij zijt de Koning der Joden? Ben jij dat?* En Jezus bevestigt deze vraag met de woorden: *Gij zegt het*; in gewoon Nederlands: Ja, zoals u het zegt.

12 En op de beschuldiging, die de overpriesters en oudsten tegen Hem inbrachten, antwoordde Hij niets. Jezus zweeg!

13 Toen zeide Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, hoeveel zij tegen U getuigen?

Hoeveel zij ook aanvoerden om Hem aan te klagen, Jezus zweeg, zoals in Jesaja 53:7 staat:

Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open.

14 En Hij antwoordde hem op geen enkele vraag, zodat de stadhouder zich zeer verwonderde.

Pilatus begreep dit zwijgen van Jezus niet; hij verwonderde zich er niet alleen over maar hij verwonderde zich zeer. Het is zeer ongewoon dat iemand niets zegt op zoveel beschuldigingen.

15 Nu was de stadhouder bij elk feest gewoon een gevangene, ter keuze van de schare, los te laten.

16 Zij hadden toen een berucht gevangene, genaamd Barabbas.

Bar-abbas = zoon van Abba oftewel zoon van de vader. De keuze tussen een beruchte misdadiger of Jezus.

17 Daar zij nu toch bijeen waren, zeide Pilatus tot hen: Wie wilt gij, dat ik u zal loslaten, Barabbas of Jezus, die Christus genoemd wordt?

18 Want hij wist, dat zij Hem uit nijd hadden overgeleverd.

19 Terwijl hij nu op de rechterstoel zat, zond zijn vrouw hem de boodschap: Bemoei u toch niet met die rechtvaardige, want ik heb heden in een droom veel om Hem geleden.

De vrouw van Pilatus heette volgens de overlevering: Claudia. Ze had een droom gehad van de Heer met Jezus als middelpunt en noemt Hem "de rechtvaardige" en in die droom leed ze om Hem.

20 Maar de overpriesters en de oudsten overreedden de scharen, dat zij om Barabbas

zouden vragen, maar Jezus zouden laten ter dood brengen.

Weer de beide overpriesters en de oudsten die het aanwezige volk trachtten te beïnvloeden: vraag om Barabbas; Jezus moet sterven!

21 De stadhouder antwoordde en zeide tot hen: Wie van die twee wilt gij, dat ik u loslaat? Zij zeiden: Barabbas.

22 Pilatus zeide tot hen: Wat moet ik dan doen met Jezus, die Christus genoemd wordt? Zij zeiden allen: Hij moet gekruisigd worden!

23 Hij zeide: Wat heeft Hij dan toch voor kwaad gedaan? Zij schreeuwden des te meer: Hij moet gekruisigd worden!

Nu begonnen de tegenstanders te schreeuwen. Het waren ook de machten der duisternis die daarin meespeelden. Maar, zoals 1 Cor. 2:7 zegt:

En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van haar

(namelijk de wijsheid Gods) geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

24 Toen Pilatus zag, dat niets baatte, maar dat er veeleer oproer ontstond, nam hij water, wies zich de handen ten aanschouwen van de schare en zeide: Ik ben onschuldig aan zijn bloed; gij moet zelf maar zien, wat ervan komt.

Pilatus erkende daarmee de onschuld van Jezus en hield de Joden voor, dat zij de schuldigen waren. Echter, zijn mede verantwoordelijkheid en schuld vielen hiermee niet weg.

25 En al het volk antwoordde en zeide: Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!

Zo zijn niet alleen Pilatus en de overpriesters en oudsten schuldig maar ook, zoals hier staat, al het volk.

26 Toen liet hij hun Barabbas los, maar Jezus geselde hij en

hij gaf Hem over om gekruisigd te worden.

Pilatus gaf Jezus over aan wie?
Aan de soldaten.

27 Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus mede naar het gerechtsgebouw en riepen de gehele afdeling bij Hem samen.

Het gerechtsgebouw was waarschijnlijk de burcht Antonio en die soldaten waren iets van plan met Hem want ze riepen de gehele afdeling bij Hem samen.

28 En zij trokken Hem zijn klederen uit en deden Hem een scharlaken mantel om;

Zij vernederden Jezus, door Hem zijn kleren uit te doen. Vervolgens deden ze Hem een scharlaken mantel om namelijk een rode officiersmantel, die het purperen koningskleed moest voorstellen.

29 Ook vlochten zij van doornen een kroon en zetten die op zijn

hoofd en gaven Hem een riet in zijn rechterhand.

Om zijn bespottung als koning compleet te maken, vlochten ze een kroon van doornen die zij op zijn hoofd zetten en ze gaven Hem een riet in zijn rechterhand, zoals een koning een scepter in zijn rechterhand had.

Toen vielen zij voor Hem op de knieën en spotten, zeggende: Wees gegroet, gij Koning der Joden!

Zo werd Gods geliefde Zoon bespottelijk gemaakt. Maar ze gingen nog verder:

30 En zij spuwden naar Hem en namen het riet en sloegen Hem ermede op het hoofd.

Hier kwam de duivel en zijn trawanten in actie via deze soldaten. Ze spuwden naar Hem en sloegen Hem met het riet op zijn hoofd.

31 En toen zij Hem bespot hadden, trokken zij Hem de mantel uit en deden Hem zijn

klederen aan en zij leidden Hem weg om Hem te kruisigen.

Op weg naar Golgotha:

32 Toen zij heengingen, troffen zij iemand uit Cyrene aan, Simon genaamd; die presten zij om zijn kruis te dragen.

In Joh. 19 staat geschreven, dat Jezus zelf zijn kruis droeg. Dat heeft Hij ook gedaan tot Hij het niet meer kon. Daarna presten ze een zekere Simon om zijn kruis te dragen.

In Marcus 15:21 staat: "En zij presten een voorbijganger om zijn kruis te dragen, een zekere Simon van Cyrene, die van het land kwam, de vader van Alexander en Rufus."

Cyrene is een noord Afrikaanse plaats. Mogelijk had deze Simon dus een donkere huidskleur, laten we zeggen: hij was een neger.

In Rom. 16:13 doet Paulus aan een zekere Rufus en diens moeder zijn groeten. Dat kan de

zoon van deze Simon geweest zijn. In dat geval is de gedwongen gang van deze Noord-Afrikaanse man naar Golgotha hem en zijn gezin tot zegen geworden.

33 En zij kwamen aan een plaats, genaamd Golgotha, dat is de zogenaamde Schedelplaats,

De heuvel Golgotha had de vorm van een schedel.

34 En zij gaven Hem wijn, vermengd met gal, te drinken. En toen Hij die proefde, wilde Hij niet drinken.

Het was wijn met mirre vermengd en werd naar Joods gebruik aan een slachtoffer gegeven als een verdooving wekkend middel.

Maar Jezus wijst deze verdooving af. Later, net voor zijn sterven drinkt Hij wel om dan met luide stem te roepen: Het is volbracht!

35 Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij zijn klederen door het lot te werpen,

De kleren van de veroordeelden, vielen de soldaten toe. De keuze volgorde werd bepaald door het lot. Johannes schrijft dat de soldaten er viel delen van maakten, voor elke soldaat een deel. En dan was er ook nog zijn onderkleed, aan één stuk geweven, zonder naad, vermeld Johannes.

Zo hing Jezus – berooid van alles wat Hij nog had – naakt aan het kruis te lijden.

36 En daar nedergezeten bewaakten zij Hem.

De ter dood brenging van Jezus vond onder officiële bewaking plaats.

37 En boven zijn hoofd brachten zij op schrift de beschuldiging tegen Hem aan: Dit is Jezus, de Koning der Joden.

Dit tot ergernis van de overpriesters die bij Pilatus

aandrongen om te zeggen, dat Hij niet de Koning der Joden was, maar dat Hij dat gezegd had.

Maar Pilatus gaf hierin niet toe maar zij: "wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven."

38 Toen werden met Hem twee rovers gekruisigd, een aan zijn rechterzijde en een aan zijn linkerzijde.

In het Marcus evangelie wordt hierbij nog vermeld dat de Schrift daarmee in vervulling ging, namelijk dat, wat staat in Jesaja 53:12

Hij heeft zijn leven uitgegoten in de dood, en is onder de overtreders geteld, terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft.

39 En de voorbijgangers spraken lastertaal tegen Hem, schudden hun hoofd.

Achtereenvolgens werd uit drie hoeken lastertaal tegen Hem

geuit; eerst hier door de voorbijgangers, die daarbij met minachting met hun hoofd schudden.

40 En zeiden: Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, red Uzelf, indien Gij Gods Zoon zijt, en kom af van het kruis!

De woorden: "indien Gij Gods Zoon zijt" klonken ook uit de mond van de satan, toen Jezus verzocht werd in de woestijn om iets te doen uit Zichzelf en niet uit God. En hier via de voorbijgangers: indien Gij Gods Zoon zijt, kom af van het kruis.

Zo kan het ook bij ons opkomen in bepaalde situaties: kom af van het kruis en wreek jezelf; neem je recht in eigen handen.

41 Evenzo spotten de overpriesters samen met de schriftgeleerden en oudsten en zij zeiden:

42 Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden. Hij is Israels Koning; laat Hij nu

van het kruis afkomen en wij zullen aan Hem geloven.

Nu uit de tweede hoek lastertaal, namelijk van de overpriesters, de schriftgeleerden en de oudsten. Maar Jezus bleef hangen en kwam niet af van het kruis. Als Hij dat gedaan had, zouden wij niet gered zijn.

43 Hij heeft zijn vertrouwen op God gesteld; laat die Hem nu verlossen, indien Hij een welgevallen in Hem heeft; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.

Striemende woorden uit de mond van de geestelijke leiding in die tijd.

44 Op dezelfde wijze beschimpten Hem ook de rovers, die met Hem gekruisigd waren.

En toen kwam ook uit een derde hoek nog smaad en beschimping, namelijk van de rovers. Maar Jezus leed en zweeg zoals in de 1 Petrus 2:21 en verder staat:

Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden;

Die geen zonde gedaan heeft en in wiens mond geen bedrog is gevonden;

Die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt;

Die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen.

45 En van het zesde uur af kwam er duisternis over het gehele land tot het negende uur

Vanuit 12 uur 's middags kwam er duisternis over het hele land, drie uur lang.

De Vader verliet Hem terwille van ons.

46 Omstreeks het negende uur riep Jezus met luider stem, zeggende: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?

Jezus heeft dikwijls in zijn voorbijgegane leven Psalm 22 gelezen waarin zijn lijden werd voorspeld. En de eerste regels uit die psalm luiden in het Hebreeuws:

Eli, Eli, lama sabachtani?

Gegeseld, bespot en gehoond en door God verlaten terwille van ons, hing Jezus daar naakt te lijden aan het kruis.

47 En sommige van de omstanders, dit horende, zeiden: Hij roept Elia.

48 En terstond liep een van hen toe en nam een spons, drenkte die met zure wijn, stak ze op een riet en gaf Hem te drinken.

De eerste keer weigerde Jezus te drinken maar nu drinkt Hij wel, zoals ook voorspeld is in Psalm 69:22 waar staat:

" Ja, zij gaven mij gif tot spijsze, en lieten mij in mijn dorst azijn drinken. "

49 Maar de anderen zeiden: Stil, laat ons zien, of Elia komt om Hem te redden.

50 Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest.

Nadat Jezus iets gedronken had, riep Hij met luide stem zoals in Johannes 19 staat: "Het is volbracht." En toen boog Hij het hoofd en gaf de geest.

Het is opmerkelijk dat onmiddellijk, nadat Jezus geroepen had "het is volbracht" en de geest gaf, dat toen het voorhangsel van de tempel scheurde van boven naar beneden.

51 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën, en de

aarde beefde, en de rotsen scheurden,

Dat het voorhangsel scheurde van boven naar beneden, betekende dat Jezus voor ons de weg door het vlees heeft gebaad. Een nieuwe en levende weg die wij nu kunnen gaan in de kracht van zijn Geest.

We lezen dat in Hebr. 10:19/20

" Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

Langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees."

Het voorhangsel is dus een beeld van het vlees van Jezus. Hij kwam in hetzelfde vlees dat ook wij hebben en baande daar doorheen een nieuwe en levende weg.

Gaan wij die weg die Hij ons ingewijd heeft – en die weg mogen wij nu met volle

vrijmoedigheid gaan – dan komt die uit in het heiligdom.

52 En de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt.

53 En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad waar zij aan velen verschenen.

Gestorven vromen staan op en verschijnen na zijn opstanding in Jeruzalem. Men kan zeggen dat Jezus na zijn dood in het dodenrijk neerdaalde en dat satan de sleutels van de dood en het dodenrijk moest overgeven aan Jezus.

Hierover staat in Hebr. 2:14:

Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttrenen.

Jezus heeft ook in het dodenrijk het goede nieuws gepredikt,

zoals staat in 1 Petrus 3 vers 19 in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren.

En ook in 1 Petrus 4 vers 6 *Want daartoe is ook aan doden het evangelie gebracht, opdat zij wel, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden, doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven.*

God is een rechtvaardig God en deze woorden uit de Petrusbrief roepen de veronderstelling op, dat uiteindelijk ieder mens een kans krijgt om ja of nee tegen dat heil te zeggen, ook mensen die daartoe geen kans hebben gehad op aarde.

In ieder geval heeft Jezus - toen Hij neerdaalde in het dodenrijk voor Hij opstond uit de doden – daar het evangelie verkondigd.

Alleen door op gelijke wijze deel te krijgen aan bloed en vlees als ons, kon Hij – door zijn dood – hem die de macht over

de dood had, de duivel, ontronen.

Hier is de duivel in de val gelopen. Immers, de ziel die zondigt, die zal sterven, maar Jezus heeft nooit gezondigd. Hij is wel - in alle dingen op gelijke wijze als wij (Jac. 1:14) verzocht geweest, maar de begeerte werd nooit bij Hem bevrucht en daardoor heeft Hij nooit gezondigd.

Omdat Hij toch ter dood werd gebracht, werd de duivel, die de macht over de dood had, ontroont.

Van deze wijsheid Gods heeft geen van de beheersers dezer eeuw geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

54 De hoofdman en zij, die met hem Jezus bewaakten, zagen de aardbeving en wat er plaats had en zij werden zeer bevreesd en zeiden: Waarlijk dit was een Zoon Gods.

De reactie van de hoofdman en de bewakers op al deze gebeurtenissen is, dat zij Jezus erkenden als een godeszoon met de woorden: *waarlijk, dit was een zoon Gods.*